

Nr 110.

Godkänd av första kammaren den 14 april 1928.

Godkänd av andra kammaren den 14 april 1928.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till förbättring och underhåll av för automobiltrafiken viktiga vägar å landsbygden jämte i ämnet väckta motioner.

(Statsutskottets utlåtande nr 6, punkt 17:o, och memorial nr 70.)

Till Konungen.

Uti den till riksdagen den 4 januari 1928 avlätna propositionen (nr 1) angående statsverkets tillstånd och behov under budgetåret 1928—1929 har Eders Kungl. Maj:t i avseende å sjätte huvudtiteln föreslagit riksdagen (punkt 19 av det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag) att till förbättring och underhåll av för automobiltrafiken viktiga vägar å landsbygden för budgetåret 1928—1929 anvisa ett extra reservationsanslag av 19,800,000 kronor att direkt utgå av automobilskattemedel.

I samband med förevarande förslag har riksdagen till behandling förehaft bland annat, följande inom riksdagen väckta motioner, nämligen

dels två likalydande (I: 147 och II: 221), däri hemställts, att riksdagen måtte besluta, att 3 § 1 mom. i förordningen den 28 maj 1926 om fördelning av automobilskattemedel skall hava följande lydelse:

»1 mom. Av landsbygdens andel av skattemedlen fördelas åttiofem procent på följande sätt:

a) Till väghållningsdistrikt, vars samtliga vägar övertagits till underhåll medelst väggkassan, utgår bidrag med trettiofem procent av distriktets verkliga kostnad — — — byggande av väg.

Till grund — — — förklaras förverkad.

b) Vad av — — — särskilda län.

dels II: 58, däri hemställts, att riksdagen måtte besluta sådan ändring av 3 § i förordningen den 28 maj 1926 om fördelning av automobilskattemedel, att till väghållningsdistrikt, vars samtliga vägar övertagits till underhåll medelst väggkassa, bidrag utgår med trettiofem procent av distriktets verkliga kostnader för vägunderhåll och vinterväghållning under nästföregående kalenderår;

dels II: 156, däri hemställts, att riksdagen ville besluta, att gällande förordning rörande automobilskattemedel så ändras, att vid vägföretag, som utföras med bidrag av automobilskattemedel, bidrag skall utgå ej endast med $\frac{2}{3}$ av kostnaden för själva vägarbetet utan även med $\frac{2}{3}$ av kostnaderna för den marklösen, som vederbörande distrikt nödgas utbetala för vägföretagets realiserande;

dels ock den av riksdagen tidigare i skrivelse 6 A, punkt 6:o) omförmälda motionen II: 31, däri hemställts, att riksdagen måtte besluta, att statsbidrag för marklösen vid byggandet av nya samt förbättring eller omläggning av backiga eller eljest mindre goda vägar och vid förbättring av för automobiltrafiken viktiga vägar å landsbygden må utgå efter samma grunder som till kostnaderna i övrigt, eller, om detta icke kan bifallas, att statsbidrag för marklösen vid förbättring eller omläggning av backiga eller eljest mindre goda vägar och vid förbättringar av för automobiltrafiken viktiga vägar å landsbygden må utgå efter samma grunder som till kostnaderna i övrigt.

Riksdagen får anmäla, att riksdagen *dels* till *förbättring och underhåll av för automobiltrafiken viktiga vägar å landsbygden* för budgetåret 1928—1929 anvisat ett extra reservationsanslag av 19,800,000 kronor, att direkt utgå av automobilskattemedel;

dels beslutat 1) att 3 § 1 mom. i förordningen den 28 maj 1926 om fördelning av automobilskattemedel skall hava följande lydelse:

»1 mom. Av landsbygdens andel av skattemedlen fördelas åttiofem procent på följande sätt:

a) Till väghållningsdistrikt, vars samtliga vägar övertagits till underhåll medelst vägkassan, utgår bidrag med tjugufem procent av distriktets verkliga kostnad — — — byggande av väg.

Till grund — — — förklaras förverkad.

b) Vad av — — — särskilda län.»;

2) att ovannämnda ändrade bestämmelse skall träda i tillämpning vid fördelning av de under budgetåret 1928—1929 influtna automobilskattemedel;

dels ock medgivit, att statsbidrag må, efter Eders Kungl. Maj:ts närmare beprövande, av automobilskattemedel utgå jämväl för lösen av mark, vars förvärvande kan för vederbörande ort ställa sig i särskilt hög grad betungande såsom exempelvis åker, äng eller trädgård, så ock för lösen av byggnad, som finnes hinderlig för vägs breddning eller omläggning eller vars undanskaffande kan vara angeläget för tillgodoseende av trafiksäkerheten.

Stockholm den 14 april 1928.

Med undersätlig vördnad.